

Y. D. M. M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Başkanlığı
Tarih: 01.4. Ekim 2009
Sayı: 235

10/475

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Halkımızın sağlık hizmetine erişmesinde çok büyük rol oynayan eczacılarımız son dönemde sağlık sektöründe uygulanan yanlış politikalar nedeniyle büyük sıkıntı yaşamaktadırlar.

Özellikle "Orta Vadeli Mali Program" ile ilaç fiyatlarının ve kar oranlarının düşürülmesi eczacılarımız açısından endişeye neden olmaktadır. Sağlık sektöründe bu denli vazgeçilmez işlevler yüklenen eczanelerin yaygınlığının ve hizmet verebilme yeteneğinin korunması açısından bir takım önlemler alınması zorunlu görülmektedir.

Bu nedenlerle kamu sağlığı açısından önemli bir role sahip olan eczacılarımızın yaşadığı ekonomik ve sektöre ilişkin sorunlarının saptanması ve alınacak tedbirlerin Yüce Meclisimizce belirlenmesi amacıyla Anayasanın 98 inci İç Tüzüğü'nün 104 ve 105 inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

1. Hulusi GÜVEL - Adana
2. Ensar ÖĞÜT - Ardahan
3. Sacid YILDIZ - İstanbul
4. Ramazan Kerim ÖZKAN - Burdur
5. Çetin SOYSAL - İstanbul
6. Gürol ERGİN - Muğla
7. M. Akif HAMZAÇEBİ - Trabzon
8. Ali OKSAL - Mersin
9. İsa GÖK - Mersin
10. Ali Rıza ÖZTÜRK - Mersin
11. Kemal DEMİREL - Bursa
12. Fevzi TOPUZ - Muğla
13. Turgut DİBEK - Kırklareli
14. Rahmi GÜNER - Ordu
15. Bülent BARATALI - İzmir
16. Malik Ecder ÖZDEMİR - Sivas
17. Ali İhsan KÖKTÜRK - Zonguldak
18. Tayfur SÜNER - Antalya
19. Osman KAPTAN - Antalya
20. Atila EMEK - Antalya
21. Mehmet Ali ÖZPOLAT - İstanbul
22. Ali Rıza ERTEMÜR - Denizli
23. Mevlüt COŞKUNER - Isparta
24. Birgen KELEŞ - İstanbul
25. Hüsnü ÇÖLLÜ - Antalya
26. Tekin BİNGÖL - Ankara
27. Enis TÜTÜNCÜ - Tekirdağ
28. Nevin Gaye ERBATUR - Adana
29. Durdu ÖZBOLAT - Kahramanmaraş
30. Ahmet KÜÇÜK - Çanakkale

Gerekçe;

Ülkemizde kesintisiz ve yaygın sağlık hizmetinin sürdürülebilmesi açısından eczacıların varlığı önemli rol oynamaktadır. Neoliberal politikaların uygulanmaya başlandığı yıllardan bu yana kamu sağlığının korunmasında vazgeçilmez bir aracı olan eczaneler üzerindeki ekonomik baskı giderek artmaktadır.

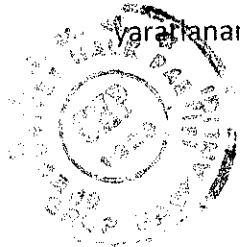
Yıllar boyunca Kamu Kurumlarından olan alacaklarını zamanında alamayan ve Devlet ile büyük ilaç şirketleri arasında sıkışıp kalan eczaneler sürekli değişen ilaç ve sağlık politikaları nedeniyle mağduriyet yaşamaktadırlar.

Bu sorunlara ek olarak son yıllarda plansız açılan çok sayıda eczacılık fakültesi nedeniyle serbest eczane sayısında büyük artış olmuş, ülkemiz AB ülkeleri arasında nüfusa oranla en çok eczanenin bulunduğu ülkelerden birisi haline gelmiştir. Yaklaşık 11 milyar dolarlık bir büyüklük ile dünyada 13'üncü sırada yer alan Türk ilaç pazarının yüzde 65'i yabancı ilaç şirketlerinin kontrolüne geçmiştir. Buna bağlı olarak gerek perakende gerek dağıtımda tekelleşme eğilimlerinde artış gözlenmektedir.

Yaşanmakta olana sorunlar çözüm beklerken "Orta Vadeli Mali Program" ile kamuda tasarruf sağlanması amacıyla açıklanan paket, başta düşük cirolu belde ve semt eczaneleri üzerinde olumsuz sonuçlar doğuracağı açık olan önlemler içermektedir.

Hükümetin 16 Eylül 2009 tarihinde açıkladığı "Orta Vadeli Mali Program" ile ilaç ve sağlık alanında 2,4 milyar TL'lik bir tasarruf amaçlanmaktadır. Söz konusu tasarrufun 550 milyar TL'lik bölümünün eczanelerce karşılanması öngörülmektedir. Bu amaçla serbest eczanelerin kamu kurum iskonto yükü artırılmakta, referans fiyat uygulamasında yapılan değişiklik ile ilaç fiyatlarının düşürülmesi hedeflenmektedir. Ancak ortaya çıkan sonuç ilaç fiyatlarının aşağı çekilmesinden çok, yıllardır uygulana gelen yanlış sağlık ve sağlık finansmanı politikalarının bedelinin bir kısmının eczanelere yüklenmesidir.

Eşdeğer ilaç kullanımının yaygınlaştırılması, koruyucu hekimliğin uygulama alanının genişletilmesi, hastalıklara özgü tedavi kılavuzlarının geliştirilmesi ve ülkemizde yaygın olan yanlış ilaç kullanımının önüne geçilmesi ile gereksiz ilaç harcamalarının ve bunun kamu üzerinde yarattığı yükün kalıcı olarak çözümlenebileceği meslek örgütleri tarafından dile getirilmektedir. Ancak bu kalıcı ve sürdürülebilir çözüm önerilerine rağmen sistemdeki fazla harcama bir finansman sorunu olarak görülmekte, gerek eczacılar gerekse bu hizmetten yararlanan hastaların aleyhine sonuçlar doğurabilecek kalıcı olmayan önlemler alınmaktadır.

Hükümet tarafından ilaç harcamalarının azaltılması amacıyla yapılan düzenlemelerin bir kısmı yasalarla çelişkiye neden olmaktadır. Örneğin Maliye Bakanlığınca 18 Eylül 2009 Tarih ve 27353 sayılı Resmi Gazete yayımlanan 12 sıra sayılı Tedavi Katılım Payının Uygulanması Hakkında Tebliğ 5510 Sayılı Yasa'ya aykırı hükümler içermektedir. Bu tebliğ ile eczaneler devlet adına muayene ücretlerini tahsil eder konuma getirilerek vatandaş ile eczacı karşı karşıya bırakılmaktadır.

Kamunun ilaç harcamalarının düşürülmesi gerekçesi ile ilaç fiyatlarının azaltılması özellikle kazançları yalnızca ilaç fiyatlarına bağlı olan serbest eczanelerin aleyhine bir durum yaratmaktadır.

Sosyal Güvenlik Kurumu verilerine göre eczanelerin yüzde 35.40'ı, yani üçte birinden fazlası aylık ortalama 30.000 TL'nin altında ciroya sahiptir. Aylık ortalama 50.000 TL'nin altında ciro yapan eczanelerin oranı yüzde 65'dir. Eczanelerin ortalama kar oranları yüzde yirmi civarındadır. Ancak sabit giderler, personel maaşları ve eczane indirimleri nedeniyle eczacıların gelir oranları oldukça azalmaktadır.

Düşük cirolu eczanelerin büyük çoğunluğu kenar semtlerde ve beldelerde bulunmaktadır. İlaç fiyatları ve dolayısıyla kar oranlarında yapılacak bir indirimden öncelikle bu kesimin ciddi biçimde etkileneceği ortadadır.

Meslek örgütlerince ülkemizde bulunan ve kamu sağlığı açısından özel bir önem taşıyan 24.000 eczaneden ilk yıl içinde çoğunluğu beldelerde olmak üzere yaklaşık 10.000 eczanenin kapanacağı öngörülmektedir.

Serbest eczacıların bu ve benzeri ilaç fiyat düşüşlerinden ve kamu kurum iskontosu yükselişlerinden etkilenmemesi için dünyada yaygın bir uygulama alanı bulunan "meslek hakkı" benzeri bir hakkın verilmesinin meslek örgütlerince talep edilmesine karşın bu yönde bir ilerleme sağlanamamış olduğu gözlenmektedir.

Yukarıda belirtilen gerekçelerle, eczacılarımızın yaşadığı ekonomik ve sektörle ilişkili sorunların saptanması ve alınacak tedbirlerin Yüce Meclisimizce tespiti amacıyla bir Meclis Araştırması açılmasının yerinde olacağı kanısını taşımaktayız.

